

Czwartek 18 listopad 2004

P6_TA(2004)0066

Wybrzeże Kości Słoniowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji na Wybrzeżu Kości Słoniowej

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Wybrzeża Kości Słoniowej,
  - uwzględniając umowę partnerską AKP-UE podpisaną w Cotonou 23 czerwca 2000 r.,
  - uwzględniając porozumienie Linas-Marcoussis, podpisane 24 stycznia 2003 r. przez wszystkie strony konfliktu na Wybrzeżu Kości Słoniowej,
  - uwzględniając porozumienie Accra III, podpisane 30 lipca 2004 r. przez strony konfliktu, ustanawiające jednoznaczne ramy czasowe dla wprowadzenia w życie porozumienia Linas-Marcoussis, a w szczególności reformy politycznej i procesu rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji, w celu przygotowania podstaw do wolnych i przejrzystych wyborów przed upływem 2005 r.,
  - uwzględniając oświadczenie Prezydencji z dnia 7 listopada 2004 r. złożone w imieniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wspólne oświadczenie Wspólnoty Gospodarczej Państw Zachodnioafrykańskich (ECOWAS) i UE z dnia 8 listopada 2004 r. w sprawie sytuacji na Wybrzeżu Kości Słoniowej,
  - uwzględniając komunikat z 19 Sesji Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej z dnia 8 listopada 2004 r.,
  - uwzględniając oświadczenie Sekretarza generalnego ONZ Kofiego Annana z dnia 9 listopada 2004 r.,
  - uwzględniając stanowisko szefów państw afrykańskich przyjęte w Abuji dnia 12 listopada 2004 r. oraz rezolucję 1572 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, przyjętą jednomyślnie dnia 15 listopada 2004 r.,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, iż 4 listopada 2004 r. rząd Wybrzeża Kości Słoniowej złamał porozumienie o zawieszeniu broni atakując z powietrza rebeliantów w Bouaké i Korhogo w Strefie Zaufania na północy kraju,
- B. mając na uwadze, że dnia 6 listopada 2004 r. rządowe siły powietrzne zbombardowały stacjonujące w tej strefie francuskie siły pokojowe, zabijając 9 i raniąc 31 osób, co najpierw doprowadziło siły francuskie do zniszczenia większości sił powietrznych kraju, a następnie — w odwecie — do wyjścia na ulice Abidjanu prorządowych bojowników, groźących i zastraszających obcokrajowców, podpalających francuskie szkoły i grabiących własność Francuzów,
- C. mając na uwadze, że siły francuskie oraz Operacja ONZ na Wybrzeżu Kości Słoniowej (UNOCI), liczące łącznie ok. 10 tys. żołnierzy, nadzorują Strefę Zaufania i są uprawnione do użycia wszelkich niezbędnych środków w celu zapobieżenia rozruchom,
- D. mając na uwadze, że władze Wybrzeża zakazały działalności ośmiu opozycyjnych gazet, redakcje niektórych prywatnych gazet zostały obrabowane i zniszczone przez prorządowych bojowników, a międzynarodowe przekazy radiowe były sabotowane; mając na uwadze, że w państwowych programach radiowych i telewizyjnych podżegano ludność do przemocy na tle etnicznym i ksenofobii, powodując w ten sposób masowy exodus obcokrajowców,
- E. mając na uwadze, że źródłem destabilizacji na Wybrzeżu Kości Słoniowej są zadawnione i głębokie przyczyny, między innymi pogorszenie się sytuacji społeczno-gospodarczej,

Czwartek 18 listopad 2004

- F. mając na uwadze, że nieustanna przemoc wywiera poważne skutki w zakresie i tak już niedobrej sytuacji humanitarnej w kraju, gdzie blisko milion obywateli jest uzależnionych od międzynarodowej pomocy humanitarnej, ponieważ misje humanitarne zostały zawieszono; mając na uwadze, że przemoc i wzrastające ryzyko masowych migracji obywateli Wybrzeża mogłoby zdestabilizować większy obszar Afryki Zachodniej, w szczególności Liberię,
- G. mając na uwadze, że niewystarczające fundusze międzynarodowe dodatkowo zaostrzają kryzys humanitarny,
- H. mając na uwadze, że porozumienie z Accry przewiduje rozbrojenie wojskowych i milicyjnych sił rebeliantów od dnia 15 października 2004 roku, co nie zostało uczynione,
- I. mając na uwadze, że ani termin reform politycznych, ani termin rozbrojenia, przewidziane w porozumieniu Accra III, nie zostały dotrzymane przez strony konfliktu,
- J. mając na uwadze, że bez zjednoczenia kraju niemożliwa jest formalna organizacja referendum ani wolnych wyborów,
- K. mając na uwadze, że zobowiązania odnoszące się do praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa — niezbędne filary umowy z Cotonou — nie były przestrzegane,
- L. mając na uwadze, że w Afryce Południowej został otwarty nowy rozdział historii dyplomacji, dzięki mediacjom prezydenta Afryki Południowej Mbeki w celu znalezienia politycznego rozwiązania kryzysu,
1. po zajęciu stanowiska przez szefów rządów afrykańskich, na posiedzeniu 12 listopada 2004 r. w Abuji, z zadowoleniem wita decyzję Rady Bezpieczeństwa nakładającą natychmiastowe embargo na broń, mające na celu — o ile strony nie zobowiążą się do przestrzegania porozumień — zamrożenie środków finansowych i ograniczenie w wyjazdach za granicę dla każdej osoby, która nadal zagrażałaby procesowi pokojowemu i pojednaniu narodu, i zobowiązujące władze Wybrzeża Kości Słoniowej do zaprzestania nadawania programów telewizyjnych i radiowych nawołujących do nienawiści, nietolerancji i przemocy;
  2. składa hołd wszystkim ofiarom ostatnich zamieszek, powstałych po złamaniu się porozumienia o zawieszeniu broni, składa wyrazy współczucia rodzinom ofiar zamieszek, z Wybrzeża Kości Słoniowej, Afryki i Europy, a w szczególności kobietom — ofiarom gwałtu, potępia akty przemocy i ksenofobii, jak i grabieże oraz wzywa rząd Wybrzeża Kości Słoniowej do położenia kresu tym niegodnym czynom oraz bezkarności, z jakiej korzystają zarówno osoby uczestniczące, jak i podżegające do zamieszek;
  3. wzywa wszystkie strony konfliktu do:
    - natychmiastowego zakończenia działań wojskowych i innych aktów przemocy;
    - zaprzestania prześladowań i ataków na ludność cywilną, w tym pracowników organizacji humanitarnych, niezależnie od ich rasy, narodowości lub religii;
    - powstrzymania się od podżegania do nienawiści i przemocy, oraz podjęcia działań przeciwko nim;
    - powrotu do dialogu i negocjacji oraz przestrzegania i wprowadzania w życie zobowiązań;
  4. z zadowoleniem wita upoważnienie przez Unię Afrykańską i ECOWAS prezydenta Południowej Afryki, Thabo Mbeki, do prowadzenia mediacji pomiędzy stronami konfliktu oraz zaangażowanie Unii Afrykańskiej na rzecz znalezienia rozwiązania politycznego dla kryzysu oraz wyraża swoje pełne poparcie dla Unii Afrykańskiej i ECOWAS, wraz z ONZ, na rzecz znalezienia szybkiego i trwałego rozwiązania obecnego kryzysu;
  5. wyraża ubolewanie nad faktem, iż obecnie w siłach pokojowych nie jest reprezentowanych więcej państw;
  6. wzywa Państwa Członkowskie UE do podjęcia aktywnych działań na rzecz wsparcia misji pokojowej pod przewodnictwem ONZ i Francji oraz wyraża ubolewanie nad tym, iż w misji Jednorożec (Licorne) uczestniczyły jedynie siły francuskie, brak było natomiast przedstawicieli innych państw UE;
  7. potępia zniszczenie lokali partii opozycyjnych oraz redakcji gazet oraz akty sabotażu przeciwko zagranicznym stacjom radiowym;
  8. wzywa rząd Wybrzeża Kości Słoniowej i przedstawicieli „Nowych Sił” do wdrożenia porozumienia Accra III i do podjęcia wszelkich środków niezbędnych do ponownego ustanowienia państwa prawa oraz utrzymania i zabezpieczenia przestrzegania praw człowieka;

Czwartek 18 listopad 2004

9. wzywa Radę — w celu zapobieżenia konfliktom — do zwalczania głębokich źródeł kryzysu, w szczególności przyczyn natury ekonomiczno-społecznej i do poparcia idei rozmieszczenia sił pokojowych Unii Afrykańskiej, w „kontekście akcji pokojowej” EFR; wzywa UE oraz wspólnotę międzynarodową do utworzenia funduszu pomocy humanitarnej dla Wybrzeża Kości Słoniowej, gdy tylko warunki pozwolą na wzmożone i pilnie potrzebne działania;
10. wzywa w tym kontekście Radę do zastanowienia się nad przeprowadzeniem konsultacji pomiędzy UE a Wybrzeżem Kości Słoniowej, w myśl art. 9 i 96 umowy z Cotonou;
11. wzywa Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie, Sekretariatowi Generalnemu ONZ, Unii Afrykańskiej i ECOWAS, jak i prezydentowi i rządowi Wybrzeża Kości Słoniowej.

P6_TA(2004)0067**Tybet (Sprawa Tenzina Deleka Rinpoche)****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Tybecie i Tenzina Deleka Rinpoche***Parlament Europejski,*

- uwzględniając własne wcześniejsze rezolucje w sprawie Tybetu oraz sytuacji związanej z prawami człowieka w Chinach, a także własne rezolucje w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka na świecie,
  - uwzględniając własną rezolucję z dnia 19 grudnia 2002 r.⁽¹⁾ w sprawie Tenzina Deleka Rinpoche oraz Lobsanga Dhondupa,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. zważywszy, że w dniu 2 grudnia 2002 r. Ludowy Sąd Pośredni w Kardze (Ganzi) Tybetańskiej Autonomicznej Prefektury Kardze, stanowiącej część prowincji Sichuan, skazał Tenzina Deleka Rinpoche, wpływowego lamę buddyjskiego, na karę śmierci z zawieszeniem wykonania na dwa lata, natomiast jego asystent, Lobsang Dhondup, został stracony w dniu 26 stycznia 2003 r., a w obu przypadkach podstawą były domniemane przestępstwa polityczne,
- B. zważywszy, że obaj zostali aresztowani na początku kwietnia 2002 r. w związku z zamachem bombowym w Chengdu, stolicy Prowincji Sichuan, w dniu 3 kwietnia 2002 r.,
- C. zważywszy, że Tenzin Delek Rinpoche został postawiony przed sądem pod zarzutem „powodowania eksplozji” oraz „podżegania do separatyzmu”, a wina jego nie została udowodniona,
- D. zważywszy, że wedle doniesień Tenzin Delek jest przetrzymywany w miejscu odosobnienia od chwili aresztowania do dnia dzisiejszego i od wielu miesięcy poddawany torturom,
- E. zważywszy, że okres zawieszenia wykonania egzekucji Tenzina Deleka Rinpoche upływa z dniem 2 grudnia 2004 r.,
- F. zważywszy, że na prośbę Rady Europejskiej Rada UE jest obecnie w trakcie ponownego analizowania sprawy embarga na sprzedaż broni do Chin, zaaprobowanego i wprowadzonego w roku 1998,
- G. biorąc pod uwagę, iż rząd Chińskiej Republiki Ludowej przyjął niedawno przedstawicieli Jego Świątobliwości Dalai Lamy,

---

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 E z 5.2.2004, str. 264.